

**Etelä-Savon psykologiyhdistyksen
jäsenlehti 1/2012**

Empauttaja

Etelä-Savon psykologiyhdistyksen jäsenlehti 1/2012

Sisällys

- Puheenjohtajan palsta
- Kevätkokoskutsu
- Ehdotus toimintakertomukseksi vuodelta 2011
- Tilinpäätös vuodelta 2011
- Koulutus/tutustumismatka 27.4.2012
- Eteläsavolaiset psykologit esittäytyvät
- Vuoden Eteläsavolainen psykologi 2012?
- Väitös psykologian alalta
- Kuulumisia kunnalliselta palkkarintamalta
- Opintoavustusten myöntäminen vuonna 2012
- Psykologia-lehti tiedottaa
- Johtokunta

Empauttaja on Etelä-Savon psykologiyhdistyksen jäsenlehti

Empauttaja ilmestyy 1 – 2 kertaa vuodessa

Empauttajan on johtokunnan ja muun jäsenistön avustuksella toimittanut tiedotusvastaava Katriina Niilo-Rämä.

Empauttajassa sana on vapaa - kirjoita asioista, joita haluat kollegojesi tietoon. Toimita tekstit tiedotusvastaavalle.

Painos: 120 kpl

Painopaikka: Kopijyvä Oy, Mikkeli

Empauttaja: www.esavo.psyli.fi

Puheenjohtajan palsta

35 vuotta yhdistystoimintaa

Etelä-Savon psykologiyhdistys juhlii tänä vuonna 35-vuotis taivaltaan. Osa teistä jäsenistä on varmasti ollut mukana koko tämän ajan ja jo sitä ennenkin. Alkuajoista lähtien on tarvittu aktiivisia puuhamiehiä ja - naisia. Yhdistystoiminnalla on varmasti ollut menneinä vuosina nykyistä aktiivisempiakin toimintavuosia. Vanhoista pöytäkirjamerkinnöistä voi havaita, että yhdistys on ottanut kantaa alueen psykologien asioihin lehdissä, yhteydenotoilla työnantajiin jne. Psykologien yhteisiä asioita on pyritty hoitamaan eteenpäin.

Nyt elämme kuitenkin vuotta 2012 ja arki ja yhteiskunnankin toiminnot ovat erilaisia. Meillä jokaisella on haasteensa työn, vapaa-ajan ja perheen yhteensovittamisessa. Kiire, tulostavoittelu ja erilaiset paineet kohdistuvat jokaiseen rooliin oli se sitten maailman parhaan äidin, isän, puolison, työntekijän tai yhdistysaktiivin rooli. Psykologiliitto huolehtii ison osan ammatillisista huolistamme ja tukee meitä monissa asioissa. Edelleen kuitenkin näkisin, että yhdistyksen toiminnallakin on paikkansa ja väylänsä toimia oman alueen psykologien verkostoitumisen väylänä. Aika näyttää, miten taival tästä eteenpäin jatkuu...

Yhdistyksen kevätkokous pidetään tänä vuonna itsenäisenä tapahtumana ilman koulutusta ja virkistystä tiistaina 20.3, kutsu tässä lehdessä. Toivotaan, että mahdollisimman moni olisi kiinnostunut näistä perusyhdistysasioista kokouksen ja kahvittelun muodossa. Virkistysten ja koulutuksen aika on sitten juhlatmatkan yhteydessä 27.4.

35-vuotista taivalta aiotaan nyt juhlistaa yhteisellä tutustumismatkalla Helsinkiin. Tutustumiskohteena on Neuromental, yksityinen neuropsykiatrinen kuntoutus- ja lääkärikeskus. Pääsemme hieman kuulemaan heidän toiminnastaan lääkärin ja psykologin kertomana. Vierailuaika keskustukseen on lyhyt, mutta toivottavasti se virittää uusia ajatuksia ja antaa väyliä lisätiedon hankinnalle. Tarkempi ohjelma matkan sisällöstä löytyy tästä lehdestä ja sähköpostitsehan olette siitä jo saaneetkin tietoa. Ja kiitos niille, jotka ovat jo ilmoittautuneetkin!

Juhliin kuuluu tietysti myös illallinen, ja sen pääsemme nauttimaan Heinolassa tilausravintola Cronin's:lla. Toivottavasti illalliselle pääsee mukaan niitä, jotka ovat olleet mukana yhdistyksen alkuvuosina. Ja tietysti aina on mukava nähdä uusia kasvoja ja kuulla kuulumisia alueen kollegoilta.

Ilmoittaudu ehdottomasti mukaan!
Heidi Kurki, pj

Kevätkokouskutsu

KUTSU ETELÄ-SAVON PSYKOLOGIYHDISTYKSEN KEVÄTKOKOUK- SEEN

Aika: Tiistai 20.3.2012 klo 16.30

Paikka: Tönölä (MKS:n sisäpihalla oleva puurakennus), Porrassalmenkatu
35-37 Mikkeli

Esityslista

I KOKOUKSEN JÄRJESTÄYTYMINEN

1. Kokouksen avaus
2. Kokouksen puheenjohtajan valinta
3. Kokouksen sihteerin, pöytäkirjantarkastajien ja ääntenlaskijoiden valinta
4. Kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus
5. Kokouksen työjärjestyksen hyväksyminen

II VARSINAISET KOKOUSASIAT

6. Toimintakertomuksen hyväksyminen vuodelta 2011
7. Tuloslaskelma ja tase vuodelta 2011
8. Tilintarkastuskertomus vuodelta 2011
9. Vastuuvapauden myöntäminen johtokunnalle
10. Juhlamatka Helsinkiin 27.4.2012
11. Vuoden 2012 Eteläsavolainen psykologi -ehdotuksia
12. Muut mahdolliset asiat
13. Kokouksen päätös

Etelä-Savon psykologiyhdistys ry.

Ehdotus toimintakertomukseksi vuodelta 2011

1. HALLINTO

1. Johtokunta

Henkilökohtaiset varajäsenet:

Heidi Kurki, puheenjohtaja

Mirja Kataja, varapuheenjohtaja

Marjo Kauranen, sihteeri

Juhani Heiska, taloudenhoitaja

Irina Kuuramaa, jäsensihteeri

Katri Saar, tiedotusvastaava

Katriina Niilo-Rämä, tiedotusvastaava

Hanna Lukkarinen

Laura Salmela

Eija Kontunen

Mari Pantzar

Merja Varpamäki

Ritva Salmela

Johtokunta kokoontui vuoden aikana 7 kertaa. Yhdistyksen kevätkokous pidettiin 1.4.11 Juvalla Butiken på Landet teehuoneella ja syyskokous 4.11.11 Mikkelissä Ravintola Tallissa. Yhdistyksen jäsenmäärä oli vuoden alussa 99 ja lopussa 97.

1. Edustukset

Psykologiliiton liittovaltuustossa olivat edustajina Juhani Heiska ja Irina Kuuramaa, varaedustajina olivat Mirja Kataja, Heidi Kurki, Marjo Kauranen ja Laura Salmela.

3. Toiminnan tarkastajat

Toiminnan tarkastajina toimivat Raija Pennanen ja Eija Huurinainen. Heidän varajäseninään toimivat Raija Rantalainen ja Tapio Soini.

2. TALOUS

Tulot saatiin jäsenmaksupalautuksina Psykologiliitosta. Yhdistyksen taloudellinen tilanne on vakaa. Syyskokouksen yhteydessä pidettyyn koulutukseen anottiin avustusta TJS:lta.

3. PSYKOLOGIEN EDUNVALVONTA

Varsinainen taloudellinen, järjestöllinen ja ammatillinen edunvalvonta oli liiton vastuulla. Yhdistys huolehti jäsenrekisteristä, tiedottamisesta ja edustuksesta Psykologiliiton toimielimissä. Yhdistyksen kuntasektorin eri työnantajien palkkavastaavat osallistuivat järjestövalmiuskoulutukseen Helsingissä.

4. KOULUTUS JA VIRKISTYS

Kevätkokouksen yhteydessä tarjottiin jäsenille mahdollisuus osallistua englantilaiseen teehetkeen ja tutustua Butiken på Landetiin. Osallistujia oli 8.

Syyskokouksen yhteydessä pidettiin koulutus Säättöä tunteisiin – tunteiden säätely taipumuksena ja taitona. Kouluttajana toimi ps Marja Kokkonen. Koulutukseen osallistui 25 henkilöä. Johtokunta päätti, että vuonna 2011 ei valita vuoden eteläsavolaista psykologia, sillä ehdotuksia jäsenistöltä ei tullut laisinkaan.

5. TIEDOTUS

Empaattaja ilmestyi kaksi kertaa. Lehden lisäksi yhdistys hyödynsi mahdollisuutta lähettää sähköpostitiedotteita liiton kautta. Yhdistyksen internet sivujen hoito oli Harri Holapan vastuulla. Palkka-asioista tiedottaminen on ollut aktiivista palkkavastaavan toimesta. Yhdistys on kuulunut valtakunnalliseen psykologien palkkavastaavien sähköpostirinkiin.

Tilinpäätös vuodelta 2011

TULOSLASKELMA 31.12.2011

Toimintakulut

Koulutus	1309
Johtokunta	766,38
Vuosikokoukset	674
Virkistys	418,69
Tiedotus ja toimistotyö	463,63
Pankkikulut	115,2
Verot	1,2

Kulut yhteensä (kuluja jäämä) 3748,1

Tulot

Jäsenmaksutulot	3119
Korkotulot	4,6
Koulutustulot ja TJS:n avustukset	0

Tulot yhteensä 3123,6

Tilikauden alijäämä 624,5

Tase

Pankkisaamiset	622,29
Vastaavaa	622,29
Vastattavaa	1246,79
Oma pääoma 1.1.11	624,5
Tilikauden alijäämä	622,29

Psykologyötä 35 vuotta sekä ajankohtaisia tuulia neuropsykiatriasta: Koulutus/tutustumismatka 27.4.2012

Yhdistyksen 35-vuotisjuhlamatkamme suuntautuu siis 27.4. Helsinkiin, jossa tutustumiskohteenamme on Neuromental, yksityinen neuropsykiatrisen kuntoutus- ja lääkärikeskus. Vierailemme myös psykologiliiton tiloissa, ja virkistäydymme maittavan päivällisen ääressä takaisintulomatalla Heinolassa. Yhdistys vastaa päivän kustannuksista, aamukahvia lukuun ottamatta.

Päivän ohjelmaa:

6.45 lähtö Savonlinnasta

8.15 lähtö Mikkelistä

10.00-11.00 Lahti, kahvila Kariranta

* Paikalliset psykologyön kuulumiset ja aamukahvi (omakustanteinen)

12.30-14.30 NeuroMental, Helsinki

* Neuromentalin toiminta ja neuropsykiatrian ajankohtaiset teemat, vastaava lääkäri Taina Nieminen-von Wendt ja psykologi

15.00-16.00 Psykologiliitto, Helsinki

* Valtakunnalliset psykologyön ajankohtaiset kuulumiset ja haasteet, psykologiliiton puheenjohtaja Tuomo Tikkanen

noin 17.30 Päivällinen, tilausravintola Cronin Heinolassa

noin 20.00 lähtö kohti Mikkeliä

noin 21.30 Mikkeli

noin 23.00 Savonlinna

Ilmoittautumisaikaa on maaliskuun loppuun asti, vielä ehtii! Olet enemmän kuin tervetullut mukaan reissuun! Ilmoittautuneille tiedotetaan tarkemmat aikataulut ja lähtö- ja pysähdyspaikat.

katriina.niilo-rama@mikkeli.fi

Eteläsavolaiset psykologit esittäytyvät

Jatkamme jälleen tutuksi tullutta haastattelusarjaa esitelläksemme tällä seudulla toimivia kollegojamme. Viimeksi haastateltu Riitta Nortala ojensi viestikapulan eteenpäin ja laati kysymyksiä Ville-Matti Jokiselle, joka työskentelee sairaalapsykologina Moisiossa. Tässä hänen haastattelunsa:

1. Kuinka sinusta tuli psykologi?

Olen aiemmalta koulutukseltani prosessiteknikko ja ehdin työskennellä useita vuosia kemian- ja paperiteollisuudessa. Aloin sitten miettiä ammatillista tulevaisuuttani uudestaan ja pohdin erilaisia vaihtoehtoja. Mietin aluksi opettajaksi kouluttautumista työn ohella. Kasvatustieteen kursseihin tutustuessani käsiini tuli lukion psykologian perusopikirja, joka kiinnostavuudessaan oli mykistävä kokemus. Ahmin tämän jälkeen lukuisia psykologian teoksia ja muistan tuolloin kokeneeni ensimmäisen kerran tunteen, että ”koulukirjoja” halusi vapaa-ajalla lukea ihan ilokseen. Psykologia tieteenä vei mukanaan ja päätin pyrkiä sitä opiskelemaan. En ole käynyt lukiota ja peruskoulun jälkeen hakeuduin suoraan ammatilliseen koulutukseen, enkä näin ollen psykologiaa ollut aikaisemmin opiskellut. Reittini psykologiksi on siis ollut hiukan kiemurainen, eikä aikaisemmasta teknisestä tutkinnostani ole nykyisessä työssäni suoranaista hyötyä mutta monenlaisen työn tekeminen ja hyvin erilaisissa työyhteisöissä osana oleminen on kyllä avartanut näkemystä työelämästä, eikä näistä kokemuksista toisaalta haittaakaan ole.

2. Ala on naisvaltainen. Näkisitkö tarvetta mieskiintiöille, miksi kyllä tai miksi ei?

Sinänsä on kyllä kiinnostavaa miksi ala ei miehiä enempää houkuttele. Alan heikko arvostus palkkauksen tasolla mitattuna voi tähän yksi syy olla. Miespsykologien määrän lisääminen olisi kyllä suotavaa mutta kiintiöiden käyttäminen keinona kuulostaa kyseenalaiselta. Kiintiöiden huono puoli on se, että ne voivat kaventaa valintamahdollisuuksia ja niiden täyttämisestä tulee helposti itsetarkoitus. Lisäksi kiintiöiden käyttö voisi tuoda soveltuvuuskokeisiin ehkä ongelmallisia reunaehtoja. Toisaalta lienee niinkin, ettei tälläkään hetkellä miessukupuolesta ainakaan haittaa soveltuvuuskokeissa ole ja avoimesti tehtyjen kiintiöiden voi ajatella tuovan valintoihin myös läpinäkyvyyttä ja oikeudenmukaisuutta. Tästähän on paljon puhuttu luokanopettajiksi hakeutuvien keskuudessa. Mielestäni kuitenkin psykologiaa opiskelemaan pitää valita ne, jotka oikeasti ovat alasta kiinnostuneita ja soveltu-

vuuskokeiden perusteella myös alalle sopivia, enkä lähtisi alan sukupuolijakaumaa tasoittamaan kiintiöiden avustuksella.

3. Kuinka psykiatrian uudistus vaikuttaa sinun toimenkuvaasi? Millaisia haasteita, mahdollisuuksia tai ongelmia olet havainnut?

Sairaalapsykologin perustyöhön psykiatrian uudistus ei näillä näkymin suuria muutoksia tuo. Teemme työtä psykiatrisessa sairaalahoidossa olevien potilaiden parissa kuten ennenkin. Työ pitää sisällään potilaiden tilanteen selvittelyä moniammatillisella työotteella. Psykologin tekemät tilannearviot ja tutkimukset säilynevät osana tätä moniammatillista kartoitusta. Toki uudistuksen avohoitopainotteisuus väistämättä jossain määrin muuttaa myös meidän asiakasvirtojamme siten, että tapaamme potilaita enemmän myös polikliinisesti. Psykiatrian avohoitopainotteisuuden myötä on nyt reilun vuoden sisällä syntynyt kaksi uutta poliklinikkaa, akuuttipsykiatrian poliklinikka ja vuoden 2012 alussa toimintansa aloittanut psykoosipoliklinikka. Psykologien työtä on jaettu siten, että akuuttipsykiatrian poliklinikan siirryttyä keskussairaalaan yhteyteen on psykologin työpanoksen ajateltu tulevan avohoidossa toimivien psykologien taholta. Sairaalapsykologikollegani kanssa olemme molemmat mukana psykoosipoliklinikan toiminnassa ja todennäköisesti jatkossa myös sairaalapsykologin yhteistyöstä psykoosipotilaan kanssa tulee pidempikestoista, koska sairaalahoidon päättymisen jälkeen hoito usein jatkuu psykoosipoliklinikalla. Tämä sopii kyllä minulle, koska mielelläni teen työtä psykoosipotilaiden kanssa ja nyt heidän elämäntilanteessaan mahdollisesti tapahtuvia muutoksia pääsee seuraamaan pidemmän aikaa. Psykiatrian uudistuksessa on paljon potilaan etua palvelevia elementtejä. Resursseja on kohdennettu siten, että potilasta voisi mahdollisimman pitkään hoitaa kotona. Uusia toimintoja on synnytetty nopealla aikataululla ja on kylä tullut mieleen, että suunnitteluun olisi voinut varata enemmän aikaa. Nyt toiminnan suunnittelusta ja erityisesti toiminnan aloittamiseen liittyvistä käytännön toteutuksista vastaavat henkilöt ovat hetimitäin olleet varmaan kohtuuttomankin kuormituksen alaisena. Uudistuksia on erikoissairaanhoidon lisäksi tehty myös perusterveydenhuollossa ja kun useat toimijat tekevät uudistuksia hiukan eri tahtiin, kestää aikansa ennen kuin kokonaiskuva hahmottuu. Jatkossa yksi haaste on selkeyttää eri toimijoiden roolia toisaalta erikoissairaanhoidon sisälläkin mutta myös erikoissairaanhoidon ja perusterveydenhuollon välillä.

4. Ammatilliset tulevaisuudentoiveet?

Psykoosipotilaiden kanssa työskenteleminen on minusta erittäin kiinnostavaa. Psykoosi on haasteellinen ja moniulotteinen ilmiö, jonka ymmärtämisessä riittää haastetta loputtomiin. Haluan jatkossakin pa-

neutua psykoosisairauksien tunnistamiseen ja hoitamiseen. Haaveissa siintää myös psykoterapiakoulutus.

5. Loppukevennys: Olet harrastanut paljon urheilua. Mitä yhteistä on psykologialla ja jalkapallolla.

Psykologiset ilmiöt elävät tietysti kaikessa inhimillisessä toiminnassa, eikä urheilu ole tässä mielessä poikkeus. Erityisesti joukkueurheilussa psykologiset ilmiöt ovat voimakkaasti läsnä, onhan se sosiaalista yhteistoimintaa puhtaimmillaan. Tänä päivänä huippu-urheilussa fyysiset ja tekniset harjoitusmäärät on jo viety inhimillisen sietokyvyn rajoille. Mielestäni se valmennuksen osa-alue, jolla on suurin kasvupotentiaali, on nimenomaan henkinen, psykologinen valmennus. On tunnettu tosiasia, ettei suuria voittoja ottavaa joukkuetta saada rakennettua laittamalla "paperilla" parhaita yksilöitä eri pelipaikoille. Kilpaurheilussa voittava joukkue muodostuu kun riittävää fyysistä ja teknistä osaamista omaavat yksilöt saadaan roolitettua sellaisiin tehtäviin, joissa he kokevat yksilöinä ja persoonallisuuksina olevansa korvaamattomia juuri tälle joukkueelle asetetun tavoitteen saavuttamisessa ja ymmärtävät, että tavoitteen saavuttamisessa joukkueen etu ajaa yksilön edun edelle mutta että he pystyvät samalla myös toteuttamaan omia ambitiesiä ja tuomaan oman osaamisensa esille. Joukkueurheilun suola on juuri siinä, että se tarjoaa jatkuvasti yllätyksiä. Etukäteen vahvemmas arvioitu joukkue voi hävitä lilliputille, jossa ryhmähenki on rakoilematon ja jossa jokainen ponnistelee itseään säästämättä yhteisesti asetetun tavoitteen eteen. Henkilökohtaisesti jalkapallo on ollut minulle aikaisemmin rakas harrastus. Lopetin pelaamisen 26-vuotiaana. Murtuneen nilkan ja kahden polvileikkauksen jälkeen rupe- si mietityttämään, millaiseen kuntoon nivelet menevät jos touhu jatkuu. Sittemmin olen harrastellut enemmänkin mailapelejä, lenkkeilyä ja kuntosalia.

Ville-Matti Jokinen

Vuoden Eteläsavolainen psykologi 2012?

Haluatko nostaa esille ammattikuntamme edustajan, jolle haluaisit antaa tunnustusta ja joka mielestäsi ansaitsisi näkyvyyttä?

Johtokunta haluaa olla mukana tekemässä tunnetuksi alueellista osaamista ja paikallisia tekijöitä.

Ota yhteyttä johtokunnan jäseniin ja kerro ehdotuksestasi. Syyskokoukses- sa 2012 julkistetaan kuka on vuoden Eteläsavolainen psykologi.

Väitös psykologian alalta

Tuorein johtokunnan jäsen Kirsi Pankarinkangas on väitellyt psykologian tohtoriksi marraskuussa 2011, mistä onnittelut Kirsille! Seuraavassa tiivistelmä väitöskirjasta:

Leskeytneiden myöhemmän iän avioliitot ovat onnistuneita

Rakastuminen ja naimisiinmeno eivät ole nuorten yksinoikeuksia. Terveiden elinvuosien lisääntyessä uusia suhteita solmitaan myös myöhemmällä iällä. Psykologian maisteri Kirsi Pankarinkankaan väitöstutkimuksessa kysyttiin 50-vuotiaana tai vanhempana leskeytymisen jälkeen toisen liittonsa solmineilta sitä, miksi uusi avioliitto oli haluttu solmia ja toisaalta sitä, mitkä asiat olivat aiheuttaneet epäröintiä avioitumispäätöksessä. Tutkimukseen osallistuneet arvioivat myös uuden avioliittonsa laatua niin liiton alkuvaiheessa kuin kolmen vuoden seurannassakin.

Niin naisten kuin miestenkin vastauksissa läheisyys ja luottamus, rakkaus, yhdessä viihtyminen sekä hyvä henkinen kumppanuus olivat keskeisiä tunteita ja kokemuksia, joiden varassa kypsässä keski-iässä, mutta vielä kahdeksankymmentävuotiaana avioiduttiin uudelleen. Toisaalta tärkeinä parisuhteen virallistamisen syinä pidettiin omien elämänarvojen ja perinteiden mukaista tapaa elää parisuhteessa sekä avioliiton tuomaa turvallisuutta ja vakautta. Naisten ja miesten avioitumismotiiveissa oli joitakin eroja. Miehillä motiivit heijastelivat voimakkaammin leskeytymiseen liittynyttä elämänmuutosta, koska he olivat ajatelleet avioliiton tuovan helpotusta suruun, yksinäisyyteen ja kotitöiden tekemiseen. Miehet olivat siis kokeneet avioitumisen "uutena alkuna" naisia voimakkaammin.

Avioitumispäätökseen ei ollut liittynyt vahvaa epäröintiä. Tapojen yhteensovittaminen, lasten suhtautuminen ja perintöasioiden mahdollinen mutkistuminen olivat kuitenkin hieman askarruttaneet. Myös tulevaisuuden puolisoivakysymyksiä oli puntaroitu. Perintöasiat olivat mietityttäneet enemmän naisia kuin miehiä. Lisäksi naiset olivat pohtineet miehiä enemmän uuden leskeytymisen uhkaa ja kumppanin alkoholinkäyttöä. Miehet taas olivat puntaroineet naisia enemmän avioelämään liittyviä seikkoja, vastuun ottamista yhteisen kodin askareista ja vakituiseen sukupuolisuhteeseen sitoutumista sekä avioitumista tilanteessa, jossa ensimmäinen liitto oli päättynyt vaimon kuolemaan. Tällöin miehiä oli mietityttänyt uudelleen avioitumisen sopivuus ja toisen puolison asettuminen ensimmäisen paikalle. Ensimmäiseen puolisoon liittyvät lojaliteettikysymykset olivat kuitenkin kaikkiaan vähiten askarruttaneiden asioiden joukossa.

Vasta-avioituneiden liittojen laatu oli hyvä. Noin yhdeksän kymmenestä piti uutta liittoaan vähintään melko onnellisena ja liiton eri osa-alueisiin oltiin vähintään melko tyytyväisiä. Suurimmiksi erimielisyyksien aiheiksi osoittautuivat politiikka sekä tavat ja tottumukset. Varsinaisia riitoja aiheutti pääasiassa puolisoiden välinen erilaisuus. Avioliittojen vanhetessa onnellisuus ja tyytyväisyys hieman heikkenivät ja jännitteet lisääntyivät, mutta liittojen laatu säilyi kuitenkin hyvänä. Naisilla erityisesti tyytyväisyys puolisoiden väliseen vuorovaikutukseen heikkeni ja liiton tunnesävy viileni. Miehet puolestaan olivat vähemmän tyytyväisiä sukupuolielämään. Lisäksi miehet kokivat, että puolisoiden välinen kielteinen vuorovaikutus lisääntyi ja miehet pohtivat useammin eron mahdollisuutta. Kokonaisuutena liitoissa vallitsi kuitenkin pikemminkin sopuisuus kuin riitasointuisuus. Avioliiton laadulle tärkeitä tekijöitä olivat taloudellinen tyytyväisyys ja se, että liitto oli solmittu voimakkaiden myönteisten tunteiden varassa, omiin arvoihin tai huolelliseen puntarointiin perustuen. Lisäksi miehillä uutta avioliittoa edeltävä pidempi leskeysaika ja avioliitto tulevan puolison kanssa kytkeytyivät joiltakin osin liiton heikompaan laatuun. Vaikka avioitumispäätöstä tehdessä eniten epäröintiä aiheuttaneet asiat olivat samoja sekä naisilla että miehillä, naisilla epäröinnin syistä kumppanin luotettavuuden pohtiminen ja miehillä avioitumisen rajoittavuus liittyivät liiton heikompaan laatuun.

Avioitumisen onnellisuuden avaimina tutkimukseen osallistuneet pitivät niin ikäänntymisen kuin ensimmäisen avioliiton aikana kertynyttä elämäkokemusta. Raha-asioista ja lasten perintöön liittyvistä asioista on hyvä sopia, tarvittaessa kirjallisesti. Tärkeänä pidettiin myös uuden puolison ja aikuisten lasten välisten suhteiden toimivuutta. Edesmennyttä puolisoa ei tarvitse unohtaa, mutta uuden puolison arvostamista omana itsenään pidettiin tärkeänä.

Väitöskirja *"Leskien keski-iässä tai myöhemmällä iällä solmimat uudet avioliitot: seurantatutkimus"* on luettavissa osoitteessa: http://epublications.uef.fi/pub/urn_isbn_978-952-61-0527-7/urn_isbn_978-952-61-0527-7.pdf

Kuulumisia kunnalliselta palkkarintamalta

Psykologit irrotettiin KVTES -sopimuksen peruspalkkahinnoittelusta 3,5 vuotta sitten keväällä 2008. Tuolloin peruspalkka oli 2281,80€/kk ja tehtäväkohtainen keskipalkka 2666€/kk. Tällä hetkellä Psykologiliiton minisuositus on 3000€/kk, joten nousua peruspalkan osalta on tullut 718€, eli 31,5%. Hinnoittelusta irrottautuminen on tarkoittanut sitä, että on pystytty alueellisesti neuvottelemaan parempia sopimuksia tai tarkastamaan palkkausta tehtävien vaativuuden arviointeihin liittyen ja palkat ovat näin ollen liukuneet ylöspäin. Monessa kunnassa, kuntayhtymässä tai sairaanhoitopiirissä on pystytty rakentamaan porrasteisuutta palkkarakenteisiin. Lähtökohtana on ollut, että vastavalmistuneena psykologina ilman erityisiä vastuita ja koulutuksia, saadaan aloitustason palkkaa (1.porras). Seuraavalla tasolla (2.porras) voidaan puhua jo kokeneen asiantuntijan itsenäisen työskentelyn tasosta, jolla on saatu työkokemusta ja lisäkoulutusta. Kolmantena tasona (3.porras) voidaan pitää ns. erityisasiantuntijan tasoa. Lähtökohtaisesti ajatellaan, että kompetenssin lisääntymisellä on suoraan vaikutus tehtävien vaativuuteen ja sitä kautta myös palkkaukseen. Porrastukset ovat alueittain erilaisia ja jokaisella työnantajalla on omat tapansa tätä porrasteisuutta rakentaa. Parhaimmissa sopimuksissa porrasteisuus lähtee siitä, että 1.tason peruspalkka on minimissään 3350€ ja siitä ylöspäin.

Oman palkkauksen tarkastelussa voi käyttää apuna alan yleistä tasoa mutta myös alueen yleistasoa. 1/12 alkaen psykologin tehtäväkohtainen keskipalkka valtakunnallisesti on 3216€. Etelä-Savossa tämä luku on 3221€. Etelä-Savon alueella korotusta on siis tapahtunut vuoden 2011 aikana 4,8%. Mikäli siis tilinauhasi näyttää jotain tämän alle, on hyvä lähestyä työnantaja ja miettiä, mitä toimenpiteitä asian suhteen voisi tehdä.

Palkkausasioiden eteenpäin vieminen vaatii meiltä jokaiselta aktiivisuutta ja oma-aloitteisuutta. Etelä-Savon jokaisessa suuressa kunnassa (Mikkeli, Pieksämäki, Savonlinna) on suurilla kuntatyönantajilla oman psykologien palkkavastaavansa, joihin voi omissa palkkausasioissa ottaa yhteyttä. **Etelä-Savon psykologiyhdistyksen palkkavastaavana toimii tällä hetkellä Eija Kontunen** (Etelä-Savon shp, lastenpsykiatrian poliklinikka, Mikonkatu 3, 50100 Mikkeli, p. 0443519659, eija.kontunen@esshp.fi), jolta on myös mahdollisuus saada lisätietoa. Tässä kirjoituksessa käytetyt luvut perustuvat Psykologiliiton viimeisimpään palkkatutkimukseen, jota voit tarkemmin tarkastella liiton nettisivuilla www.psyli.fi.

Pidetään huolta palkkatasostamme ja sitä kautta arvostetaan omaa työtämme!

Heidi Kurki, Mikkelin kaupungin psykologien palkkavastaava

Opintoavustuksien myöntäminen vuonna 2012

Etelä-Savon psykologiyhdistys ry myöntää jäsenilleen johtokunnan päätöksellä ja talousarvion puitteissa koulutusavustuksia ammatilliseen jatko- ja täydennyskoulutukseen.

Johtokunta tekee päätöksen tapauskohtaisesti harkinnan ja käytettävissä olevien määrärahojen puitteissa.

1. Avustuksia myönnetään ammatillisten valmiuksien kehittämiseen.
2. Avustuksia voidaan myöntää vain silloin, kun työnantaja ei tue koulutusta täysimääräisesti.
3. Samaan koulutukseen voi saada avustuksen vain kerran, vaikka koulutus kestäisi useamman vuoden.
4. Sama henkilö ei voi saada avustusta peräkkäisinä vuosina.
5. Johtokunta harkitsee avustuksen suuruuden tapauskohtaisesti. Avustus on enintään 200 euroa koulutuksen laajuuden ja hinnan mukaan.
6. Avustuksen saanutta pyydetään välittämään tietoa koulutuksen annista Empauttaja-lehdessä.

Vapaamuotoinen hakemus, josta selviää koulutuksen tavoite, järjestäjä, kesto, kulut sekä työnantajan osuus rahoituksesta, toimitetaan yhdistyksen jäsensihteerille:

Kirsi Pankarinkankaalle
kirsi.pankarinkangas@esshp.fi

Psykologia-lehti tiedottaa

Psykologia-lehti toivottaa Hyvää Uutta Vuotta 2012!

Suomen psykologisen seuran julkaisema tieteellinen aikakausilehti PSYKOLOGIA haluaa edistää kentän ja tutkijoiden yhteistyötä. Viime vuosina Psykologia-lehti on uudistunut, pyrkimyksenä tarjota kiinnostavaa luettavaa ei vain tutkijoille vaan myös kentällä toimiville psykologeille ja sosiaalipsykologeille. Psykologia-lehden uudet verkkosivut tarjoavat entistä paremman mahdollisuuden seurata lehteämme ja antaa palautetta. Psykologia ilmestyy 6 numerona vuodessa (yhteensä 480 sivua), Psykologiliiton jäsenet voivat tilata lehden etuhintaan ja joka numerosta tarjoamme verkkosivuillamme muutamia kirjoituksia kaikille maksutta.

Tervetuloa tutustumaan uusiin verkkosivuihimme, joilta löytyy tutkimusartikkeleita, väitöskirjoja, keskustelupuheenvuoroja ja toimituksen suosituksia lukuisista aiheista. Kiinnostaisiko esimerkiksi WAIS-R ja WAIS-III testien vertailu, lapset ja väkivalta, harhaluulot, oppimisen psykologia, aivovammat, myötä- ja itsetunto, psykoterapian suurin ongelma tai suomalaisten lukivaikeus? Lue lisää näistä ja monista muista aiheista Psykologia-lehdestä sekä verkkosivuiltamme www.psykologia.fi !

terveisin,

Tuuli Anna Mähönen, Psykologia-lehden uusi päätoimittaja.
www.psykologia.fi

ETELÄ-SAVON PSYKOLOGIYHDISTYS / JOHTOKUNTA V.2012

Varsinaiset jäsenet

Varajäsenet

Puheenjohtaja Heidi Kurki Lasten kehityksen tukiyksikkö, Mikkelin kaupunki pt: 050-311 7087 heidi.kurki@mikkeli.fi	
Varapuheenjohtaja Risto Toivanen mstoivanen@gmail.com	Eija Kontunen Kunnan palkkavastaava ESSHP, lastenpsyk. pkl pt: 044-351 9659 eija.kontunen@esshp.fi
Sihteeri Mari Pantzar Psykiatrian pkl, ESSHP pt:044-3516641 mari.pantzar@esshp.fi	Laura Salmela Lastenpsykiatrian pkl, ESSHP pt: 015-351 2374 laura.salmela@esshp.fi
Jäsensihteeri Kirsi Pankarinkangas Yleissairaalapsykiatrian pkl, ESSHP pt:044-3516602 kirsi.pankarinkangas@esshp.fi	Merja Varpamäki Neurologian pkl, ESSHP pt: 015-351 2349 merja.varpamaki@esshp.fi
Tiedotusvastaava Katriina Niilo-Rämä Lasten kehityksen tukiyksikkö, Mikkelin kaupunki pt: 044-794 2340 katriina.niilo-rama@mikkeli.fi	Marjo Kauranen Nuorten kehityksen tukiyksikkö, Mikkelin kaupunki pt:044-794 2347 marjo.kauranen@mikkeli.fi
Taloudenhoitaja Mirja Katja Lastenpsykiatrian pkl, ESSHP pt: 044-351 6603 mirja.katja@esshp.fi	Hanna Lukkarinen Perhepalvelukeskus, Sosteri pt: hanna.lukkarinen@isshp.fi